

Bibel intro:

- Vad förtröstar vi på när vi går igenom svårigheter?

I vårt studie av Jesaja bok så hotar Assyrien att invadera Juda eftersom de har förkastat Gud.

- Om och om igen så vädjar profeten till folket att förtrösta på Herren och inte på något som denna värld har att erbjuda.

I dagens text från Jesaja kap 13-20 så får vi se hur Gud styr världshistorien med utgångspunkt från sitt folk.

- Profeten Jesaja vädjar till folket att istället för att söka hjälp i de kringligande nationerna att Juda istället skulle söka Herren.

I vår text så kommer vi att se hur Gud, en efter en kommer att döma alla de nationer som istället för att vända sig till honom ingick en allians för att gå emot Assyrien.

- I dessa domar över Babylon, Filisteen, Moab, Israel, Aram Egypten och Kush så visar profeten Guds folk att de inte kan förtrösta på dessa nationer för att bli räddade från Assyrien.

Den ende som vi kan förtrösta på är Gud.

- Likt Juda så har vi också en stor fiende som hotar oss, nämligen sekulariseringen, alltså avkristnandet av vårt land och våra kyrkor.

Kristenheten i vårt land blöder där mer än en frikyrkoförsamling läggs ner i veckan.

- Hur ska vi då få bukt på detta fenomen? Precis som Juda sökte hjälp i de kringliggande nationerna som för oss representeras av denna värld så har vi som kyrkor sökt hjälp i självaste världen.

Man har börjat ha kristna discon och nattklubbar, börjat ha sökervänliga kyrkor där man anpassar kyrkorna till vad världens människor vill ha och tar bort det som är anstötligt ur evangeliet.

- Vi har precis som Israel och de kringliggande nationerna ingått oheliga allianser med dem som inte tror för att bukt på sekulariseringen.

Men det vi inte förstått är att vad vi vinner människor med de vinner vi dem till och i själva verket vad som har skett är att istället för att vinna världen så har vi själva blivit vunna av världen.

- Det är i denna situation som Jesajas budskap i kap 13-20 blir aktuellt för oss.

Vad är det vi förtröstar på: Gud, eller denna värld som Gud kommer att döma?

- Låt oss gå till Jes 13:1 och se hur Herren kommer att döma det som Juda är festade att förtrösta på och först ut är Babel som också fungerar som en representant för allt stolt som vill ta Guds plats.

[Bibelläsning Jes 13:1-22, bön]

13¹Profetia om Babel, som Jesaja, Amos son, skådade:

²Res upp ett baner på ett kalt berg,
ropa högt till dem,
vinka med handen att de må dra in
genom de mäktigas portar.

³Jag har befallt mina heliga,
jag har också kallat mina krigare till mitt vredesverk,
min stolta, jublande skara.

⁴Hör, det dånar på bergen som av ett stort folk!
Hör, det sorlar av riken, av samlade hednafolk!
HERREN Sebaot mönstrar sin krigshär.

⁵Från fjärran land kommer de,
från himlens ände,
HERREN och hans vredes redskap,
för att fördärva hela landet.

⁶Jämra er, ty HERRENS dag är nära.
Som våld från den Allsmäktige kommer den.

⁷Därför sjunker alla händer,
och alla människohjärtan blir uppgivna.

⁸De blir slagna av skräck,
plågor och kval griper dem,
de våndas som en barnaföderska.

Häpen stirrar den ene på den andre,
deras ansikten blossar som eldslågor.

⁹Se, HERRENS dag kommer,
fruktansvärd, med förbittring och brinnande vrede,
för att ödelägga landet
och utrota syndarna som bor där.

¹⁰Ty himlens stjärnor och stjärnbilder
sänder inte mer sitt ljus.

Solen går upp mörk,
och månens ljus lyser inte.

¹¹Jag skall straffa världen för dess ondska,
de ogudaktiga för deras missgärning.

Jag skall göra slut på de stoltas övermod
och slå ner tyrannernas högmod.

¹²Jag skall göra en man mer sällsynt än fint guld,
en människa mer sällsynt än guld från Ofir.

¹³Därför skall jag få himlen att darra,
och jorden att gunga och skaka i sina grundvalar –
genom HERREN Sebaots förbittring,
på hans brinnande vredes dag.

¹⁴Liksom en bortjagad gasell
och en fårhjord som ingen samlar
skall de vända hem, var och en till sitt folk,
och fly, var och en till sitt land.

¹⁵Var och en som påträffas skall bli genomborrad,
var och en som grips skall falla för svärd.

¹⁶Deras späda barn skall krossas inför deras ögon,
deras hus skall plundras och deras kvinnor våldtas.

¹⁷Se, jag skall egga mederna mot dem,
de som inte bryr sig om silver och inte frågar efter guld.

¹⁸Deras bågar faller unga män,
de har inget förbarmande med fostret i moderlivet,

de har inget medlidande med barn.

¹⁹Med Babel, rikenas krona,
kaldeernas vackra stolthet,
skall det gå som när Gud omstörtade Sodom och Gomorra.

²⁰Aldrig mer skall det bli bebyggt,
från släkte till släkte skall det ligga obebott.

Ingen arab skall där slå upp sitt tält,
ingen herde slå läger med sin hjord.

²¹Där skall öknens djur lägga sig ner,
dess hus skall fyllas av ugglor.

Där skall strutsar bo,
där skall getabockar hoppa omkring.

²²Schakaler skall tjuta i dess palats
och ökenhundar i de praktfulla slotten.

Dess tid kommer snart,
dess dagar skall inte fördröjas.

- I kap 13-27 så ser vi hur Gud styr världshistorien och i tre cykler kommer att uppenbara sin dom över nationerna.

Det är den första av dessa cykler som vi ska titta på idag från kap 13-20.

- Det är budskapet i kap 13-27 som får kung Hiskia i Jes kap 37 att i ödmjuk förtröstan söka Herren i motsats till hans företrädare Ahas som förblev i otro.

Och det är kunskapen som vi finner i dessa kapitel som vi som Guds folk idag behöver.

- Vi behöver låta oss genomsyras av kunskapen att det är Gud som styr världshistorien efter sina syften med utgångspunkt från hans folk församlingen.

Gud han är verkligen i kontroll och verkar just nu aktivt. Det är honom vi ska förtrösta på och inte denna värld.

- Observera att dessa profetior inte var skrivna till de länder som blev dömda utan till Guds folk.

Oavsett vad nationerna skulle göra mot Juda så visar dessa profetior med domar över nationerna att vad än dessa länder må tänkas göra mot Guds folk så står hennes framtid i Guds händer och det är Gud som styr historien.

- Först ut att dömas och att ge hopp om att Gud har allt under kontroll är Babylon, den nya supermakten som sakta börjar växa sig stark och kommer att besegra det assyriska riket och så småningom även Juda.

Babel som är en symbol på allt som är stolt.

- Profetian till Babel består först av en profetia i kap 13 som följs av en nidvisa om Babel i kap 14.

Låt oss då först se på profetian eller bördan om Babel som det ordagrant står i v.1.

- I v.1-8 så samlar Herren Sebaot alltså härskarornas Herre en arme som ska inta Babylon. Här så blir det tydligt att domen är ofrånkomlig.

Denna arme som kommer från ett land långt borta och från himlarnas ende ska fördärva hela landet eller jorden som det också kan betyda.

- Domen över Babel ger här en försmak på den slutgiltiga domen som kommer att ske i samband med Jesu återkomst.

Babels dom finns beskriven i v.9-22. Herrens dag skulle enl. v.9 komma över henne, den fruktansvärda med förbittring och brännande vrede.

- Och i v.17 så ser vi hur Gud eggar upp mederna för att störta Babel.

Hur detta gick till finns profeterat i Jes 44-45 hur Gud skulle resa upp den persiskmediske kungen Koresh för att inta Babel som också finns beskrivet i Daniel 5.

- Varför blir då Babel dömt och varför ska Gud på den yttersta dagen döma denna värld?

I v.11 så står det: **¹¹Jag skall straffa världen för dess ondska, de ogudaktiga för deras missgärning. Jag skall göra slut på de stoltas övermod och slå ner tyrannernas högmod.**

- Ytterst sätt så blev Babel straffad för sin högmod och stolthet som är roten till all synd och det är så Gud kommer att döma denna värld.

Gud kommer inte låta stolthet gå ostraffad.

- Det fanns en frestelse för Juda att sätta sin förtröstan till Babel istället för på Gud och så är det även för oss en frestelse att förtrösta på denna världens system.

Men likt Babylon i Upp 18 så ska hela denna värld falla och dömas inför Gud.

- I sin högmod och stolthet så förtröstade Babel på att deras lyx och rikedom skulle förbli, men på en dag så föll hela riket.

Allt det denna värld har att erbjuda kommer en dag att förstöras. Du kan inte ta med dig dina pengar och dina tillhörigheter.

- Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen (detta Babylon) men förlorar sin själ.

Vad kan vi ge i utbyte mot vår själ? Inget.

- Det enda som håller att bygga ditt liv på är Jesus. Det kanske känns deprimerande med alla dessa domar som vi ser här i vårt stycke för idag.

Men det finns en underbar sanning att ett mynt har två sidor. Å ena sidan så har vi Guds dom. Men den andra sidan är Guds frälsning, hur Gud i hans dom räddar sitt folk.

- I domen mot Babel så ser vi också Guds frälsning för kvarlevan av hans folk Juda.

Redan innan Juda blev bortförd i fångenskap till Babylon så står det i Jes 14:1-3:

¹HERREN skall förbarma sig över Jakob och ännu en gång utvälja Israel och låta dem få ro i deras eget land. Främlingar skall sluta sig till dem och hålla sig till Jakobs hus. ²Folken skall ta dem och föra dem hem. Och Israels hus skall få dem som sin egendom i HERRENS land som tjänare och tjänarinnor. Så skall deras fångvaktare bli deras fångar, och de skall råda över sina förtryckare.

³På den dag då HERREN ger dig ro från din smärta och oro och från det hårda arbete som har varit lagt på dig,

- Tänk dig att Gud gav denna profetia innan Juda blev bortförd i fångenskapen till Babylon för att ge folket tröst och hopp om att räddning skulle komma.

Vi ser en delvis uppfyllelse av denna profetia i och med återvändandet från Babylon där Gud använde den persiskmediske kungen Koresh för att skicka tillbaka en kvarleva av folket till dess land.

- Den fulla uppfyllelsen av denna profetia ser vi i nya testamentet i Matt 5:5 och Upp 5:9-10 då de ödmjuka, ska ärva jorden och tillsammans med Jesus kommer att regera över den.

Domen över Babel blev till frälsning för Guds folk och på samma sätt är det med denna värld.

- Samtidigt som Gud kommer att döma världen så kommer han att rädda sitt folk till sig själv.

När det känns som om vi befinner oss i fångenskap så kan vi vara förvissade om att Skriften lovar oss att Gud ska rädda oss ut ur denna värld, detta Babylon som han kommer att döma.

- Världens dom kommer bli oss som hans folk till räddning. Så när du plågas av fångenskapen i denna värld. Glöm inte vilket löfte och vilket hopp vi har i Jesu återkomst.

Den stora frågan är: Vad är det du och jag förtröstar på? Denna värld och det den har att erbjuda som går mot en evig dom? Eller är det Gud?

- Lika visst som Gud lovade att domen skulle komma över Babylon, lika visst kommer den slutgiltiga domen att komma.

Vad har du då att peka på på domens dag? Vad är det du kommer att säga inför Gud? All jordisk berömmelse och glans kommer att slockna.

- Det enda som bär när allting annat vacklar det är Guds nåd och hans barmhärtighet. Har du förtröstat på att Jesus redan har blivit dömd i ditt ställe?

Att han har dött för att ta på sig Guds straff för din synd och att han blivit uppväckt för din rättfärdiggörelse?

- Förtrösta på Jesus och du blir räddad, men om du i stolthet förtröstar på dig själv och dina gärningar så kommer du likt Babylon att dömas.
- I kap 14:4-23 så sjungs en nidvisa över kungen i Babel.

Babel som hade erövrat och förtryckt hela den dåtida världen var nu krossat.

- Här i texten så beskrivs hur dess kung blir förödmjukad och förd ner i dödsriket.

I sitt högmod så hade Babels kung gjort sig själv till en gud.

- Men han hade i sin stolthet blivit nedstörtad i dödsriket.

I v.12 står det ¹²**Hur har du inte fallit från himlen, du strålande stjärna, du gryningens son! Hur har du inte blivit fälld till jorden, du som slog ner folken till marken!**

- I den latinska översättningen av denna vers så översätts strålande stjärna med ordet Lucifer som man brukar kalla Satan för. Detta har gjort att vissa kristna menar att texten handlar om Satan.

Men det passar inte in i kontexten. I v.9 och framåt så adresseras kungen i Babel av jordens kungar. I v.16 så beskrivs han som en man och i v.19-20 så har han en kropp.

- Istället så används i texten ett poetiskt språk när kungen i Babel beskrivs. Han gjorde sig till gud och därigenom gjorde uppror mot Herren.

Det var vanligt på den här tiden för många kungar att själva göra sig till gudar.

- I v.13 så står det om kungen i Babel: ¹³**Du sade i ditt hjärta: 'Jag skall stiga upp till himlen, ovanför Guds stjärnor skall jag upprätta min tron. Jag skall sätta mig på mötesberget längst upp i norr.**

Ordet här för norr, Safon är också namnet på det berg i Ugarit, i Syrien där kananéerna trodde att gudarna bodde.

- Ordet för strålande stjärna användes i den kananitiska religionen för planeten Venus och uttrycket Guds stjärnor var även detta ett kananeiskt uttryck.

Så vad Babels kung hade sagt var att han skulle sätta sig över alla de kananitiska gudarna och i själva verket göra sig lik den högste själv.

- Han besegrade de andra kananitiska folken och med dem alla dess avgudar.

Men även om han besegrade avfälliga Juda så hade han inte besegrat den högste Guden, vilken han inte kunde göra sig lik.

- Istället blev han förd ner till dödsriket, längst ner i graven och Babylon blev förstört.

Här så ser vi principen från Jak 4:6 att Gud står emot de högmodiga, men de ödmjuka ger han nåd.

- Babel och Babels kung symboliserar denna världs stolthet och högmod något som Gud kommer att straffa.

Det var även högmodets synd som blev både Juda, Israel och alla de kringliggande nationernas fall.

- Må vi ta varning och rannsaka oss själva. Finns det någon form av högmod i våra hjärtan.

Finns det något stolt oberoende i oss? Har vi någon avgud som vi söker i stället för Gud.

- När det gäller problemen i kyrkligheten i Sverige idag med avkristnandet.

Söker vi någon annan eller annat en Gud själv som lösning på problemet? Om i så fall har vi begått synden av stoltoberoende.

- Må vi likt Jesaja uppmannade Juda, vända om och söka Herren istället för denna världens hjälp och inse att i allt det avfall som sker att Gud verkar för att rena åt sig en kvarleva som vill följa honom utan att kompromissa med världen.

I v. 24-27 nämns Assyrien själv, den stora fienden som hotade Juda just under Jesajas tid.

- Den fiende som de andra nationerna som här nämnts i domarna hade allierat sig emot.

Här så visar Gud att både Assyrien och de andra nationerna kommer att dömas och att Juda endast ska förströta på Herren.

- I dessa versar så betonas Guds suveränitet. Här så försäkrar Gud att det han planerat också kommer att ske. Kvarlevan i Juda behöver inte frukta.

Herren har allt i sin hand. Lyssna noga till v.24-27

V.24-27 ²⁴**HERREN Sebaot har svurit och sagt: Sannerligen, som jag har tänkt, så skall det ske, det jag har beslutat skall bli verklighet.** ²⁵Jag skall krossa Assur i mitt land, på mina berg skall jag trampa ner honom. Då skall hans ok lyftas av dem, hans börda lyftas från deras skuldror. ²⁶**Detta är det beslut som är fattat om hela jorden, detta är den hand som är uträckt över alla folk.** ²⁷**Ty HERREN Sebaot har beslutat det, vem kan då göra det om intet? Hans hand är uträckt, vem kan då hindra den?**

- Gud försäkrar att vad han har beslutat det kommer att ske. Här så sker det för att rädda hans folk.

I Jesaja 37:36 så gick v.25 i uppfyllelse då Herrens ängel slog 185 000 i assyriernas läger och räddade sitt folk.

- Precis som Gud här lovar att hans löften till Juda kommer att uppfyllas så kommer Gud också att hålla vad han lovat både när det gäller att döma denna världens ondska och att slutföra sitt frälsningsverk.

Gud kommer att se till så alla de som han har utvalt kommer att bli bevarade till den dag då han kommer tillbaks i härlighet.

- Jesus sa i Joh 6:37 **Alla som Fadern ger mig kommer till mig, och den som kommer till mig skall jag aldrig någonsin kasta ut.**

Och i Joh 10:28 så talar Jesus om sina får: **Jag ger dem evigt liv, och de skall aldrig någonsin gå förlorade, och ingen skall rycka dem ur min hand.**

- I sin suveränitet så kommer Gud att fortsätta styra världshistorien för sitt folks bästa.

Efter att ha talat om Assyriens och Babylons domar så börjar Jesaja tala om mer närliggande nationer som kommer att dömas.

- Och kom ihåg att det var dessa nationer som tillsammans med Babylon försökte skapa en allians emot Assyrien men genom att förkunna deras domar så vädjar Jesaja till Juda att inte förströta på att få räddning från dessa nationer utan enbart från Herren.

När det gäller domarna över dessa nationer så är de geografiskt placerade runtom Juda, först ut kommer Filisteen i väster följt av Moab i öster, Israel tillsammans med Aram i norr och Egypten med Kush i södern.

- Så först ut är Filisteen i kap 14:28-32.

I det år då Judas kung Ahas dog så säger Jesaja i v.29 att Filisteerna inte ska glädja sig över att det ris som slog henne är sönderbrutet.

- Här så syftar riset som slog henne på den assyriske kungen Shalmaneser III som dog år 721 f.Kr.

Efter hans död plågades Assyrien av intern instabilitet och år 715 f.Kr. det år som kung Ahas dog så försökte Filisteerna tillsammans med Egypten att påverka Hiskia, Judas nya kung genom att skicka ut sändebud för att övertala honom att ingå en allians med dom.

- I denna situation säger Jesaja att ur ormens rot (alltså Shalmaneser III) så ska en giftorm komma, och dess avkomma blir en flygande seraf-orm alltså dess näste kung Sargon II.

Med sina trupper så kom Sargon II att inta Filisteen och dess rot kommer enl. v.30 att dö av hunger och de som blir kvar ska dräpas.

I v.31 säger profeten: ³¹**Jämra dig, du port! Ropa, du stad! Alla i filisteernas land smälter bort av ångest. Ty ett rökmoln kommer norrifrån och ingen blir efter i fiendernas led.**

- Hur ska då Juda förhålla sig och svara folkens sändebud som vill övertala dem att ingå en allians med dem?

V.32 säger **Att Herren har grundat Sion, och där har de betryckta i hans folk sin tillflykt.**

- Det samma gäller oss, att vi ska ha vår tillflykt till Herren och inte i denna världens sändebud och vad de har att ge oss.

Det är Gud som enligt Ps 46:2 är vår tillflykt och vår starkhet, en hjälp i nöden, väl beprövad.

- När du går igenom svårigheter. Vad är det du flyr till. Är det något som denna värld har att erbjuda? Är det något som har fått bli till ett substitut, en ersättning istället för Gud.

En del flyr till alkoholen, andra till TV:n, jobbet, resan. Vad flyr du till när du får möta svårigheter? Fly till Herren.

- Vad är det som vi som kristna flyr till för att motverka avfallet i vårt land?

Är det till världsliga strategier? I mångt och mycket så har vi i kyrkan i Sverige idag börjat förtrösta mer på våra metoder än på Gud.

- Den stora avguden idag bland oss som kristna är underhållning. Vi försöker vinna människor genom att underhålla dem.

AW Tozer skrev i sin bok om det nya och det gamla korset att det nya evangeliska korset inte är nya testamentets kors.

- Det gamla korset dödade människor, medans det nya underhåller dem. Det gamla korset fördömde, medans det nya korset roar.

Det gamla korset förstörde vår tillförsikt i köttet medans det nya uppmuntrar det.

- Det gamla korset förde med sig tårar och blod medans det nya för med sig skratt.

Köttet ler självsäkert, predikar och sjunger om korset, den böjer sig inför korset, men det vägrar att dö på korset och vägrar att bära dess skam.

- Vilket kors är det vi vinner människor med, denna världens kors eller Bibelns?

Tozer säger på ett annat ställe: Alla invändningar mot vår guldkalvs kristendom bemötts med det triumferande svaret:

- "Men vi vinner dem!" Och vad vinner vi dem till? Till Sann lärjungaskap? Till att bära korset? Till självförnekelse? Till att avskilja sig från världen? Till att korsfästa köttet?

Till ett heligt liv? Till en ädel karaktär? Till att försaka världens skatter? Till självdisciplin? Till kärlek för Gud? Till total överlåtelse till Gud? Självklart så är svaret nej!

- Underhållning har i många avseenden fått ersätta Gud i vår jakt på att vinna människor och motverka avfallet i vårt land, men i själva verket så påskyndar det avfallet.

Må vi istället vända om till Gud och ta till oss Jesaja ord att ha Gud som vår tillflykt i stället för världsliga metoder.

- Må vi följa och predika hans ord oförvanskat.

I nästa del av Jesaja i kap 15-16 så förflyttar vi oss öster ut till Moab som kom till genom incest mellan Lot och hans dotter.

- Moab blev enligt kap 16:6 likt Babel dömt pga. sin stolthet och högmod.

I dessa kapitel som handlar om profetian om Moab eller som det ordagrant betyder en börda om Moab så får vi se hur landet på en natt bli ödelagt och förstört.

- Från att denna profetia ges så står det i kap 16:14 att det ska ta 3år och sen ska Moab i sin härlighet med alla sina skaror, bli räknad för intet.

Kap 15 är en klagovisa över hur Moabiterna kommer att sörja över dess ödeläggelse. Dom sörjer och är utan hopp.

- Precis som Paulus beskriver hedningarna i Ef 2:12 hur vi en gång levde utan hopp och utan Gud i denna värld.

Men mina vänner nu så har vi fått hopp genom den räddning som vi fått del av genom Kristus. Vi är inte hopplösa.

- Så oavsett vad vi går igenom i denna tid så är vi inte som moabiterna som var utan hopp utan i hoppet så har vi enligt Heb 6:19-20:
- **ett tryggt och säkert själens ankare som når innanför förlåten,²⁰ dit Jesus för vår skull gick in och öppnade vägen för oss, när han blev överstepräst för evigt, en sådan som Melkisedek.**

När det gäller Moabiternas sorg och hopplöshet så vill jag att ni ska lägga märke till en viktig sak och det är Guds hjärta för dom.

- I kap 15:5 så ser vi hur Gud själv sörjer eller höjer klagorop som det hebreiska ordet här betyder. Och i kap 16:9 så ser vi hur Gud gråter över dem.

På samma gång som Gud straffar Moab så gråter han också över henne. Det är som Gud talar i Hesekiel att han inte finner någon glädje i den ogudaktiges död utan att hon vänder om och får leva.

- Har du och jag detta hjärta för de förlorade? Fastän de var stolta och upproriska mot Gud i deras avgudadyrkan så höjer Gud klagorop och gråter över dem.

Detta visar tydligt att det inte finns någon motsättning mellan att älska människor och varna dem för den kommande domen.

- Detta var någonting vi fick höra föra veckan när vi var ute och evangeliserade på regnbågsfestivalen här i Göteborg att det var kärlekslöst att vara där.

Men sann och äkta kärlek varnar dom som är på väg mot en evig förtappelse oavsett vilka synder de har begått.

- Låt oss imitera Gud och ha hans hjärta för de förlorade.

I början på kap 16 så kom Moabiter för att söka tillflykt till Davids hus. Deras enda hopp stod till Israels Gud och till Guds utvalda kung som regerade i Sion.

- Och i v.5 så står det: **⁵Då skall en tron befästas genom nåd. I trohet skall en furste sitta på den i Davids hydda, en som söker det rätta och främjar rättfärdighet.”**

Likt Moab så står vårt hopp till den furste som kommer att regera på Davids tron.

- Nämligen Messias. Det är till honom som enligt Jes 2:2-4 hedningarna ska komma strömmande till.

Det är bara i honom vi kan finna räddning från fienden.

- I nästa kapitel så går vi norr ut och får möta domen över Israel och Aram. Detta kom att äga rum innan domarna till Babylon, Assyrien, Filisteen och Moab kom att verkställas.

Alliansen mellan Israel med sin huvudstad Samaria och Aram med Damaskus och hur de kom att dömas var något vi läste om i kap 7 och framåt.

- Dessa båda nationer försökte tvinga Juda att gå med i deras allians istället för att förtrösta på Herren.

I detta kapitel så talas både om hur Damaskus ska upphöra att vara en stad och hur Efraims (alltså Israels) befästa stad inte längre ska finnas till.

- År 732 f.Kr. så kom Damaskus att falla i ruiner och år 722 f.Kr. så gick Samaria samma öde tillmötes.

I v.7-8 så ser vi hur denna dom har som syfte att leda till omvändelse där det står:

- **⁷På den dagen skall människorna blicka upp till sin Skapare, deras ögon skall se på Israels Helige. ⁸Människorna skall inte vända sin blick till de altaren som deras händer har gjort. På sina fingrars verk skall de inte se, inte på aserorna eller på solstoderna.**

På samma sätt så har Guds dom som just nu är verksam i vårt land syftet att vi ska vända oss bort från våra avgudar och söka Gud.

- Att vi ska sluta förtrösta på denna värld och istället sätta vår förtröstan på Gud som är den ende som kan frälsa oss från hans dom och till en underbar gemenskap med honom.

I v.12-14 så dömer Gud fienderna som han använt för att döma Aram och Israel som i detta fallet är Assyrien.

- I kap 18 så börjar domen att förkunnas över Kush som ligger i nuvarande Etiopien och vidare över dess allierade Egypten i kap 19-20.

Likt i domen över Filisteen så skickas på nytt budbärare för att övertyga Juda att gå med i den Egyptisk ledda alliansen mot Assyrien. Detta

istället för att förtrösta på Gud.

- Här så uppmanas dessa sändebud att ge sig av och det förkunnas att Herren kommer att rädda sitt folk från det assyriska hotet.

Sen så uppenbaras något intressant i v.7 att istället för att genom budbärarna försöka övertyga Juda att ingå en allians så kommer man att skicka budbärare igen.

- Men denna gång för ett helt annat ärende att erkänna Herrens suveränitet genom att bära fram gåvor till honom på Sions berg, platsen för hans namn.

Varken Assyrien eller Egypten kommer att vinna i konflikten dem emellan. Herren är den som segrar och det är han som styr denna värld med sin hand.

- Det är honom som Guds folk ska förtrösta på och inget annat.

Den sista delen av domarna i kap 19-20 är över Egypten. Detta stycke börjar med hur Herren själv kommer emot Egypten och får hennes avgudar att bäva.

- I v.1-15 så ser vi hur Guds dom över Egypten verkställs. I v.2-4 så manifesteras Guds dom på det sociala planet, i v.5-10 på det ekonomiska planet och slutligen i v.11-15 på det politiska planet.

Guds dom kom att påverkar hela landet. I kap 20 så ser vi hur den delvis verkställs genom att Assyrien skulle komma att inta både Egypten och Kush och föra bort dem i fångenskap.

- För att illustrera detta så kom Jesaja att gå runt naken under tre år för att visa att på detta sett skulle kungen i Assyrien låta fångarna från Egypten att bli bortförda.

Detta blir en tydlig läxa för Juda att de inte kan förtrösta på människor utan måste förtrösta på Gud och det samma gäller oss.

- Guds dom som nu är verksam är för att vi ska komma till slutet av oss själva och inse att det är bara i Gud som vi kan ha vår tillförsikt.

Det var detta som var syftet med domen över Egypten att folket skulle vända om till Herren och bli helade. I kap 19:22 så står det:

- **V.22 ²²Så skall HERREN slå Egypten – slå, men också hela. När de omvänder sig till HERREN, skall han bönhöra dem och hela dem.**

Så han slår dem så att de ska omvända sig och bli helade. I detta så ser vi hur Egypterna blir försonade till Gud och börjar att tillbe honom (V.16-19), de kommer i v.20-22 att bli frälsta.

- Det står i v.20 att när de ropar på Herren pga. förtryckarna ska han sända dem en frälsare, en stor frälsare som ska befria dem.

Kapitel 19 avslutas med att säga i v.23-25

²³På den dagen skall det finnas en banad väg mellan Egypten och Assyrien, och assyrierna skall komma in i Egypten och egyptierna in i Assyrien, och egyptierna skall tjäna HERREN tillsammans med assyrierna. ²⁴På den dagen skall Israel vara den tredje vid sidan av Egypten och Assyrien, en välsignelse mitt på jorden. ²⁵HERREN Sebaot skall välsigna dem och säga: Välsignad vare Egypten, mitt folk, och Assyrien, mina händers verk, och Israel, min arvedel!

- Här så ser vi hur frälsningen till slut kommer att bli fullbordad där forna fiender i den messianska tiden genom omvändelsens gåva kommer att stå enade i tillbedjan av Gud.

Precis som när det gäller Egypten så kan vi vara försäkrade om att principerna som vi ser i dessa kapitel gäller för oss idag.

- Som vi nämnde i förra predikan så är Guds dom just nu verksam i vårt land.

Herren slår vårt land pga. vår stolthet och uppror mot honom. Gud sänder sina domar för att vi ska omvända oss och komma tillbaka till honom.

- Om vi vänder oss till Gud och endast förtröstar på honom så ska han om vi likt Egypten i v.20 ropar till honom sända en frälsare, en stor frälsare.

I själva verket så har han redan gjort det. Gud sände sin egen son Jesus Kristus för att frälsa oss från Guds dom och en evighet skild från Gud.

- Ropa till Jesus. Ropa ut och vädja till honom att han ska rädda dig från din synd och Guds straff till en underbar evighet med Gud.

Bibeln lovar i Rom 10:13 Ty var och en som åkallar Herrens namn ska bli frälst.

- Åkalla honom som om det hängde på liv och död och du ska bli räddad.

Det samma gäller oss som församlingar i detta land. Vi måste sluta förtrösta på människogjorda metoder och strategier och istället gå ner på våra knän och ropa till Gud om frälsning för vårt land.

- Att han i sin vrede skulle komma ihåg att vara barmhärtig.

I allt det svåra vi för möta i denna tid så kan vi ta till oss Jesajas budskap att Gud är suverän både i hans domar och hans frälsning av hans folk.

- Ha inte ditt hopp och förtröstan i denna värld utan i löftet om Jesu tillkommelse. Då kan du härda ut även om du får möta svårigheter i denna tid.